

117. møde.

Onsdag den 26. maj kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om apotekervæsenet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 940; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 945).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

(Første behandling findes i tidenden sp. 940; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 945).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, de stillede ændringsforslag samt spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Mørk): Som det fremgår af betænkningen, er der udført et meget omfattende arbejde i udvalget. Jeg skal undlade at komme ind på alle de 47 ændringsforslag, der er stillet til de to lovforslag; jeg skal indskrænke mig til nogle bemærkninger om de vigtigste af ændringsforslagene og iøvrigt nøjes med at henvise til betænkningen.

Det, udvalget hovedsagelig har koncentreret sit arbejde om, er apotekerlovens to hovedområder: afgifter af og tilskud til apoteker samt specialiteterne. Hvad angår afgifterne, bliver det således, at det i lovforslaget foreslåede nye afgiftssystem bibeholdes uændret, men ordningen træder først

i kraft den 1. januar 1957. Der gives altså apotekerne en 2-årig overgangstid, hvor de nuværende bestemmelser om afgifter og tilskud er gældende.

Med hensyn til specialiteterne foreslår lovforslaget som hovedregel for optagelse i specialitetsregistret 20 år for nye specialiteter og 5 år for ældre specialiteter. Denne hovedregel er bibeholdt for begge kategorier. Dog skal nu registrering kunne ske på een gang for en periode af 20 år i stedet for lovforslagets periode på 10 år plus 2 gange 5 år. I forbindelse hermed er det pålagt sundhedsstyrelsen senest ved udløbet af 5 år fra det tidspunkt, en specialitet er optaget i registret, at underkaste specialiteten en fornyet bedømmelse, også med hensyn til navnespørgsmålet, idet betingelsen for fortsat godkendelse af særnavnet er, at den ved fremstillingen ydede indsats stadig må anses for særlig værdifuld for befolkningens lægemiddelforsyning. Selvom hovedreglen for registrering altså er 20 år, er man i udvalget enig om at indføre denne dispensationsordning, således at særnavne kan opretholdes udover de 20 år. Dette vil kun gælde i særlige tilfælde, hvor en i specialiteten indeholdt virksom bestanddel udelukkende hidrører fra en af ansøgeren gennemført omfattende og udfra en såvel medicinsk som økonomisk bedømmelse for befolkningens lægemiddelforsyning særlig ønskelig grundfabrikation. Hvad angår begrebet grundfabrikation, vil jeg henvise til betænkningen, hvor dette begreb er nærmere defineret. Ved denne ændring i lovforslaget gives der mulighed for at præmiere de fabrikker, der har gjort og i fremtiden vil gøre en særlig fremragende indsats såvel ved forskning som ved fremstilling af et betydningsfuldt lægemiddel. For de ældre specialiteter, som lovligt er bragt i handelen før lovens ikrafttræden, er der sket en ændring, således at reglerne her ikke bliver strammere end de regler, som gælder for fremtidige specialiteter; det gælder både med hensyn til adgangen til eventuel forlængelse af registreringen og navnespørgsmålet.

Ved behandlingen af spørgsmål vedrørende specialiteters forbliven i registret og navne- og prisspørgsmål foreslås den ændring, at en repræsentant for De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i